

त्रिसम न० त्रयः समा यत् । समहरीतकीनागरशुद्धरूपे
पदार्थे राजनि० । समा० द्वि० । २वर्षत्रये न० ।

त्रिसर पु० कसर+प्रभो० । कशरे जेमच० ।

त्रिसरक न० त्रिवारं सरकम्, त्रयाणां सरकाणां शोधुपा-
नानां समाहारः पात्वा० न डीप् वा । त्रिवारे मधुपाने
“प्रातिभं त्रिसरकेण गतानाम्” माघः ।

त्रिसर्ग पु० त्रयाणां सत्त्वरजस्तमसां सर्गः । सत्त्वरजस्तमसां
सर्गे । “यत् त्रिसर्गो ऋषा” भा० १।१।१ ।

त्रिसामन् पु० त्रीणि सामानि स्तुतिसाधनानि यस्य ।
१परमेश्वरे । “त्रिसामा सामगः साम त्रिवर्षो भेषजं
भिषक्” विष्णुसं० । “त्रीणि वेदव्रतसामाख्यानि तै-
स्त्रिसामभिः स्तुतस्त्रिसामा” भा० वेदव्रतसामानि च ।
“अधिपताइ मित् ! पताइ सुरपताइ” इत्येवमादीनि
त्रीणि सामानि । २महेन्द्राद्रेः क्षरन्त्यां नद्याम् स्त्री टाप्
शब्दार्थचि० । “ऋषिभक्त्या त्रिसामा कौशिकी इत्यादि”
भाग० ५।१।१८ । भारतवर्षमहानद्युक्तौ ।

त्रिसाहस्र त्रि० त्रीणि सहस्राणि परिमाणस्य अणु
उत्तरपदद्वयः । त्रिभिः सहस्रैः १परिमिते । स्त्रियां
डीप् । “त्रिसाहस्रपुत्तमा” कात्या० श्रौ० १।७।७२३ ।
“उत्तमा चितिः त्रिसाहस्री लोकस्मृत्यानां भवति” कर्कः ।

त्रिसिता स्त्री त्रियुष्णिता सिता शा० त० । त्रिशर्कराशब्दार्थे
राजनि० । [सीतया कष्टेते अमरः ।

त्रिसौत्य न० त्रिवारं सीतया समितम् यत् । त्रिःकत्वः

त्रिसुगन्धि न० त्रयाणां सुगन्धिद्रव्याणां समाहारः । “त्वगे-
लापत्रकैस्त्वस्त्रिसुगन्धि त्रिजातकम्” इत्युक्ते त्वल्य-
भागे एलादित्रिके राजनि० । “पित्रेद्रुषं पुष्पफलोद्भवं
वा सितामधूकत्रिसुगन्धियुक्तम्” सुश्रुतः ।

त्रिसुवर्चक पु० आङ्गिरसे अवनरूपे वज्रौ “अग्निराङ्गिरस-
श्चैव चप्रवनस्त्रिसुवर्चकः” भा० व० २।१६ अ० ।

त्रिसौपर्ण न० त्रिः सुपर्णेन ऋषिणा कृतमण्यु दत्तौ त्रिशब्दस्य
सुजयता उत्तरपदद्वयः । सुपर्णर्षिणा चरिते व्रतभेदे ।

“सुपर्णो नाम तच्छ्रिः प्राप्नवान् पुरुषोत्तमात् ।
तपसा वै सुतप्तेन दमेन नियमेन च । त्रिः परि-
क्रान्तवानेतत् सुपर्णो धर्मसुत्तमम् । यस्मात्तस्माद्ब्रतं
दत्तत् त्रिसौपर्णमिहोच्यते । ऋग्वेदपाठपठितं
व्रतभेदद्वयं दुश्चरम् । सुपर्णाश्चाप्यधिगतो धर्म एष
सनातनः । वायुना द्विपदां श्रेष्ठः कथितो जलदायुषा ।
वायोः सकाशात् प्राप्नश्च ऋषिभिर्विचसाश्रिभिः । ततो

महोदधिश्चैव प्राप्नवान् धर्मसुत्तमम् । अन्तर्दधे ततो
भूयो नारायणसमाहितः” भा० शा० ३५० अ० ।
सुपर्णा एव स्वार्थे अणु त्रयः सौपर्णा यत् ।
ऋग्वेदे १० । १।१४ । ३ । ४।५ । मन्त्रलिके । ते च
मन्त्राः “चतुष्कपर्दा युवतिः सुपेशा द्रुतप्रतीका
वयुनानि वस्ते । तस्यां सुपर्णा दृष्टया निषेदतुर्यत्
देवा दधिरे भागधेयम्” । २ “एकः सुपर्णः स सस्र-
माविवेश स इदं विश्वं भुवनं विचष्टे । तं पाकेन मनसा
पश्यमन्तितस्तं माता ह्यसि स उरेह्य मातरम्” । ४ “सुपर्णं
विप्राः कवयो वचोभिरेकं सनं ब्रह्म कल्पयन्ति ।
ऋन्दांसि च दधतो अध्वरेषु यज्ञान् सोमस्य भिमते
द्वादश” । ५ सुपर्णपदघटिते मन्त्रे विदितं अणु उत्तर-
पदद्वयः । ३परमेश्वरनामभेदे “त्रिसौपर्णं तथा ब्रह्म
यजुषां शतरुद्रियम्” भा० शा० २८६ अ० । “त्रिसौपर्णं विदितं
नाम त्रिसौपर्णमिति तदर्थः” श्रीधरः । त्रिसौपर्णेति
याठः लिपिकरप्रमादात् ।

त्रिस्तम्भ न० त्रयः स्तम्भा इवाप्रयवा अस्य । ज्योतिःशास्त्रे
४० स० १ अ० तस्य स्तम्भत्रयस्युक्तं यथा
“ज्योतिःशास्त्रमनेकभेदविषयं स्तम्भत्रयाधिष्ठितम् तत्-
कार्त्तुप्रोपनयस्य नाम सुनिभिः सङ्गीर्यते संहिता ।
स्तम्भेऽस्मिन् गणितेन या यज्ञगतिस्तन्नाभिधानस्तसौ
होराऽन्योऽङ्गविनिश्चयश्च कथितः स्तम्भसृतीयोऽपरः” ।
तेन तन्त्रहोराङ्गनिर्णयाख्यास्य त्रयः स्तम्भाः ।

त्रिस्तन न० त्रयःस्तना दोह्यायत् । तद्वशाध्ये यज्ञे
प्रथमायासुपशदि दोह्यत्रिस्तनरूपे १व्रतभेदे “त्रिस्तनं
प्रथमायां दोहयति” कात्या० श्रौ० ८।२।१ त्रयःस्तना
अस्या डीष् । स्तनत्रययुक्ते २राक्षसीभेदे स्त्री “त्रिस्तनी-
मेकपादाश्च त्रिजटामेकलोचनाम्” भा० व० २७६ अ० ।

त्रिस्तावा स्त्री त्रियुष्णिता तावती वेदिः । “द्विस्तावा
त्रिस्तावा वेदिः” पा० अच् समा० टिलोपः
समासश्च निपात्यते । प्रकृतौ यावती वेदिः ततस्त्रियुष्णे-
ऽश्वमेधाद्यङ्के वेदिभेदे । वेदिभिन्ने तु त्रिस्तावती रज्जुः”
इत्येव सि० कौ० ।

त्रिस्थली स्त्री त्रयाणां गयाकाशीप्रयागरूपस्थलानां समा-
हारद्वि० । काशीगयाप्रयागरूपस्थललिके । तदधिकृत्यैव
त्रिस्थलीसैतनामा ग्रन्थः अन्वभङ्गेन कृतः ।

त्रिस्थान त्रि० त्रीणि स्थानान्यस्य । १स्वर्गमर्त्यपातालस्यै
परमेश्वरे २जापदाद्यवस्थात्रयसाक्षिणि जीवे च ।